

Sygn. akt IV U 21/15

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 23 kwietnia 2015r.

Sąd Okręgowy w Siedlcach IV Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący	SSO Elżbieta Wojtczuk
Protokolant	st. sekr. sądowy Dorota Malewicka

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 23 kwietnia 2015r. w S.

odwołania M. D.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S.

z dnia 24 lipca 2013 r. Nr (...)

w sprawie M. D.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S.

o prawo do renty z tytułu niezdolności do pracy w związku z wypadkiem przy pracy

oddala odwołanie.

Sygn. akt IV U 21/15

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 24 lipca 2013r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S. odmówił wnioskodawczyni M. D. przyznania prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy w związku z wypadkiem przy pracy, albowiem Komisja Lekarska ZUS orzeczeniem z dnia 18 lipca 2013r. nie stwierdziła u niej niezdolności do pracy. W związku z tym pozwany Oddział ZUS uznał, że nie został spełniony warunek określony w art. 6 ustawy z dnia 30 października 2002r. o ubezpieczeniu społecznym z tytułu wypadków przy pracy i chorób zawodowych (j.t. Dz. U. z 2009r. Nr 167, poz.1322 ze zm.).

Od decyzji tej odwołanie złożyła ubezpieczona M. D., która wносиła o jej zmianę twierdząc, że jej stan zdrowia nie pozwala na podjęcie pracy, wymaga leczenia i rehabilitacji, czeka na operację prawego łokcia. Do odwołania załączyła dokumentację medyczną (odwołanie k.2).

W odpowiedzi na odwołanie pozwany organ rentowy wnosił o jego oddalenie podtrzymując argumentację zawartą w uzasadnieniu zaskarżonej decyzji i wskazując, że odwołanie nie wnosi do sprawy żadnych nowych dowodów faktycznych i prawnych, które uzasadniałyby zmianę decyzji i uwzględniałyby odwołanie (odpowiedź organu rentowego na odwołanie k. 5-6).

Sąd Okręgowy ustalił zważył co następuje:

Ubezpieczona M. D., ur. (...) do 8 czerwca 2013r. pobierała świadczenie rehabilitacyjne. W dniu 25 kwietnia 2013r. złożyła wniosek o przyznanie renty z tytułu niezdolności do pracy w związku z wypadkiem przy pracy jakiemu uległa w dniu 11.12.2011 r. (wniosek k. 1-2 akt rentowych).

Rozpoznając wniosek organ rentowy skierował wnioskodawczynię na badanie przez Lekarza Orzecznika ZUS, który w orzeczeniu z 29 maja 2013 r. ustalił, że M. D. nie jest niezdolna do pracy (wypis z orzeczenia Lekarza Orzecznika z 29.05.2013 r. k.20 akt organu rentowego). Ubezpieczona złożyła sprzeciw od orzeczenia lekarza Orzecznika ZUS i na skutek powyższego została skierowana na badanie przez Komisję Lekarską ZUS, która w orzeczeniu z 18.07.2013r. ustaliła, że wnioskodawczyni nie jest niezdolna do pracy (wypis z orzeczenia Komisji Lekarskiej ZUS z 18.07.2013 r. – k.25 akt rentowych).

Na podstawie powyższego orzeczenia, zaskarżoną decyzją z 24 lipca 2013 r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S. odmówił wnioskodawczyni M. D. prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy (decyzja z 24 lipca 2013 r. k. 26 akt organu rentowego).

Zespół biegłych lekarzy: neurologa, ortopedy, lekarza medycyny pracy w opinii sporządzonej na zlecenie sądu rozpoznali u ubezpieczonej: nieomogę bólową prawego barku, przebytą dwukrotnie artroskopię prawego barku z dobrym wynikiem leczenia, przebyte dwukrotnie leczenie operacyjne z powodu zespołu rowka prawego nerwu łokciowego z dobrym wynikiem, ból głowy w przebiegu przewlekłego zapalenia lewego ucha, niewielkie uszkodzenie prawego nerwu łokciowego bez upośledzenia funkcji ruchowej. Biegli postawiwszy wskazane rozpoznanie stwierdzili brak niezdolności do pracy ubezpieczonej. Biegli sądowi po przeanalizowaniu całej dokumentacji medycznej ubezpieczonej, przebytych przez nią zabiegów opisanych w treści opinii i po przebadaniu ubezpieczonej stwierdzili, że w badaniu ogólnolekarskim oraz ortopedyczno-neurologicznym nie stwierdza się zaburzeń funkcji ustroju, które powodowałyby przeciwskazania do podjęcia zatrudnienia zgodnego z posiadanymi przez ubezpieczoną kwalifikacjami. Przeprowadzone przez biegłych badanie nie potwierdza obecności zaburzeń narządu ruchu i obwodowego układu nerwowego w stopniu oddanym wcześniejszą dokumentacją medyczną, składaną dla potrzeb ZUS-u. Aktualne badanie sądowo-lekarskie potwierdza utrzymanie się korzystnego efektu terapeutycznego po przeprowadzonych zabiegach operacyjnych. Z uwagi na powyższe zespół biegłych stwierdził brak niezdolności do pracy u ubezpieczonej pozostającej w związku z wypadkiem przy pracy w dniu 11 grudnia 2011 r. Zespół biegłych podzielił również stanowisko opiniującego wcześniej biegłego lekarza ortopedy K. K. (opinia biegłych k. 72-73). Biegły lekarz ortopeda w swojej opinii (k.11) również uznał ubezpieczoną za zdolną do pracy wskazując w uzasadnieniu swojego stanowiska, że biorąc pod uwagę obecny stan kliniczny ubezpieczonej, najnowsze wyniki badań USG prawego stawu łokciowego i prawego stawu barkowego, nie ma przeciwskażeń do wykonywania pracy przez nią pomocy kuchennej (k. 11).

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Odwołanie ubezpieczonej M. D. nie jest zasadne i nie zasługuje na uwzględnienie.

Stosownie do art. 6 ust. 1 pkt 6 ustawy z dnia 30 października 2002 r. o ubezpieczeniu z tytułu wypadków przy pracy i chorób zawodowych (Dz.U. z 2009 r., nr 167, poz. 1322 ze zm.) przysługuje renta z tytułu niezdolności do pracy - dla ubezpieczonego, który stał się niezdolny do pracy wskutek wypadku przy pracy lub choroby zawodowej.

Zgodnie z treścią art. 12 ust.1, 2 i 3 ustawy z dnia 17 grudnia 1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (j.t. Dz. U. z 2013r. poz. 1440 ze zm.) niezdolną do pracy w rozumieniu ustawy jest osoba, która całkowicie lub częściowo utraciła zdolność do pracy zarobkowej z powodu naruszenia sprawności organizmu i nie rokuje odzyskania zdolności do pracy po przekwalifikowaniu. Całkowicie niezdolną do pracy jest osoba, która utraciła zdolność do wykonywania jakiejkolwiek pracy. Częściowo niezdolną do pracy jest osoba, która w znacznym stopniu utraciła zdolność do pracy zgodnej z poziomem posiadanych kwalifikacji.

Sąd dopuścił dowód z zespołu biegłych lekarzy ortopedy, neurologa, lekarza medycyny pracy celem ustalenia czy skutki wypadku przy pracy z dnia 11.12.2011 r. powodują niezdolność do pracy ubezpieczonej. Zarówno zespół biegłych lekarzy sądowych jak i biegły lekarz ortopeda opiniujący w tej sprawie wcześniej zgodnie stwierdzili, że stan zdrowia ubezpieczonej nie powoduje niezdolności do pracy pozostającej w związku z wypadkiem z dnia 11.12.2011 r. zgodnie z posiadanymi przez nią kwalifikacjami – pomoc kuchenna.

W ocenie Sądu Okręgowego dowody z opinii zespołu biegłych jak i opinii biegłego ortopedy są miarodajne i obiektywne. Biegli wydali swoje opinie po zapoznaniu się całokształtem dokumentacji medycznej zgromadzonej w sprawie oraz po przebadaniu ubezpieczonej zgodnie ze sztuką. Opinie te są w pełni merytoryczne, zawierają wiadomości specjalistyczne. Wnioski wypływające z tych opinii jednoznacznie wskazują, że obecny stan zdrowia ubezpieczonej nie powoduje u niej niezdolności do pracy pozostające w związku z wypadkiem przy pracy. Jak wielokrotnie wypowiadał się Sąd Najwyższy, a które to stanowisko Sąd Okręgowy podziela w pełnej rozciągłości, potrzeba powołania innego biegłego powinna wynikać z okoliczności sprawy, a nie z samego niezadowolenia strony z dotychczas złożonej opinii (vide: wyroki Sądu Najwyższego z dnia 10 września 1999 r., sygn. akt II UKN 96/99; z dnia 6 marca 1997 r., II UKN 23/97). To, że opinia nie odpowiada oczekiwaniom strony samo przez się nie oznacza, że jest ona wadliwa. Ubezpieczona mimo określonego terminu na zgłoszenie zastrzeżeń do opinii biegłych takich zastrzeżeń nie zgłosiła ani pisemnie ani ustnie na rozprawie dnia 23 kwietnia 2015 r., nie składała również dalszych wniosków dowodowych.

W związku z tym brak jest podstaw do przyznania ubezpieczonej prawa do renty ponieważ nie została spełniona przesłanka wymieniona w art. 6 ust. 1 pkt. 6 ustawy o ubezpieczeniu społecznym z tytułu wypadków przy pracy i chorób zawodowych.

Mając na względzie powyższe Sąd na podstawie art. 477¹⁴ § 1 kpc oddalił odwołanie.